

Bruxelles, den 26. maj 2026
(OR. en)

9226/26

Interinstitutionel sag:
2026/0117(NLE)

LIMITE

ANTIDISCRIM 51
COCON 25
COHOM 77
COPEN 178
DROIPEN 86
EDUC 163
FREMP 170
JAI 576
MIGR 131
SOC 263

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: RÅDETS AFGØRELSE om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 20. møde i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet til konklusionerne om implementering af henstillinger for så vidt angår visse parter i nævnte konvention og til valget af medlemmer af ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2026/...

af ...

**om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne
på det 20. møde i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention
til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet
til konklusionerne om implementering af henstillinger
for så vidt angår visse parter i nævnte konvention
og til valget af medlemmer af ekspertgruppen
for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet
for så vidt angår spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 336
sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("konventionen") blev indgået af Unionen ved Rådets afgørelse (EU) 2023/1075¹ for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning og ved Rådets afgørelse (EU) 2023/1076² for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement, for så vidt som disse spørgsmål falder ind under Unionens enekompetence. Konventionen trådte i kraft for Unionen den 1. oktober 2023.
- (2) I henhold til konventionens artikel 66, stk. 1, skal ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet ("GREVIO") overvåge konventionens parter ("parterne") implementering af konventionen. I henhold til konventionens artikel 68, stk. 11, skal GREVIO vedtage sin rapport og sine konklusioner vedrørende de foranstaltninger, som den pågældende part har truffet med henblik på implementering af konventionens bestemmelser.

¹ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

- (3) Komitéen af Kontraherende Parter ("Komitéen") vedtager henstillinger til den pågældende part, jf. konventionens artikel 68, stk. 12, på grundlag af GREVIO's rapport og konklusioner. I sådanne henstillinger skal der skelnes mellem foranstaltninger, som skal træffes så hurtigt som muligt, med et krav om inden for en periode på tre år at meddele Komitéen, hvilke foranstaltninger der er truffet i denne henseende, og foranstaltninger, der selv om de er vigtige, ikke har samme hastende karakter. Ved udgangen af treårsperioden skal den pågældende part oplyse Komitéen, hvilke foranstaltninger der er truffet inden for ti specifikke områder af konventionen. På grundlag af disse oplysninger og eventuelle yderligere oplysninger skal Komitéen vedtage konklusioner, som er udarbejdet af Komitéens sekretariat, om implementering af disse henstillinger.
- (4) Komitéen forventes på sit 20. møde den 2. juni 2026 at vedtage følgende udkast til konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår ni af parterne ("udkastene til konklusioner"):
- Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Bosnien-Hercegovina vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)4-prov.
 - Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Cypern vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)5-prov.

- Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Estland vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)6-prov.
- Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Georgien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)7-prov.
- Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Tyskland vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)8-prov.
- Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Island vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)9-prov.
- Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Norge vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)10-prov.
- Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Rumænien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)11-prov.
- Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Schweiz vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)12-prov.

- (5) Unionen har enekompetence til at acceptere forpligtelser som fastsat i konventionen hvad angår dens egne institutioner og offentlige forvaltning inden for rammerne af artikel 336 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Den Europæiske Unions Domstol ("Domstolen") har i sin udtalelse 1/19 af 6. oktober 2021, præmis 305³, fundet, at en betydelig del af de forpligtelser, der er fastsat i konventionen vedrørende vedtagelsen af forebyggende foranstaltninger og beskyttelsesforanstaltninger, i det væsentlige vil påhvile Unionen såvel i forhold til de ansatte i Unionens tjeneste som i forhold til den del af offentligheden, som besøger de lokaler og bygninger, der benyttes af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. I nævnte udtalelises præmis 307 anfører Domstolen desuden, at Unionen ikke skal begrænse sig til at indføre minimumsforskrifter eller støtteforanstaltninger, men selv skal sikre, at disse forpligtelser opfyldes fuldt ud. Samtidig bør omfanget af Unionens forpligtelser fortolkes under hensyntagen til dens særlige karakter og beføjelser. Da Unionens offentlige forvaltning ikke har retshåndhævelsesbeføjelser, bør henstillinger vedrørende retshåndhævelsesspørgsmål, såsom vedtagelse af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, fortolkes som krav om, at Unionen skal sikre ofrenes sikkerhed inden for sine beføjelser, f.eks. ved at nægte formodede gerningsmænd adgang til institutionernes lokaler.

³ Domstolens udtalelse 1/19 af 6. oktober 2021, Istanbulkonventionen, ECLI: EU:C:2021:832.

- (6) Udkastene til konklusioner vedrører implementering af bestemmelser i konventionen, som gælder Unionen for så vidt angår dens egne institutioner og offentlige forvaltning. Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen til spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning, bør derfor fastlægges, eftersom udkastene til konklusioner vil kunne yde afgørende indflydelse på EU-retten indhold, idet de kan påvirke den fremtidige fortolkning af konventionens relevante bestemmelser.
- (7) For så vidt angår Bosnien-Hercegovina omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at harmonisere politikker og foranstaltninger, der er gennemført til at implementere konventionen, ved at sikre, at de dækker alle former for vold mod kvinder, og at de overvåges og evalueres uafhængigt (konventionens artikel 7); at rationalisere antallet af eksisterende koordineringsorganer og sikre tilstrækkelige finansielle midler (konventionens artikel 10); at fortsætte bestræbelserne på at indsamle systematiske, sammenlignelige og disaggregerede oplysninger fra alle relevante kilder (konventionens artikel 11) og at sikre, at der umiddelbart kan træffes afgørelser om øjeblikkelig bortvisning i akutte faresituationer (konventionens artikel 52 og 53). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (8) For så vidt angår Cypern omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at fortsætte bestræbelserne på at indsamle systematiske, sammenlignelige og disaggregerede oplysninger fra alle relevante kilder (konventionens artikel 11); og at sikre, at de relevante myndigheder kan træffe umiddelbar afgørelse om tilhold og øjeblikkelig bortvisning i akutte faresituationer, og at sådanne afgørelser overvåges og håndhæves (konventionens artikel 52 og 53). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (9) For så vidt angår Estland omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at sikre, at de relevante politikker og foranstaltninger vedrører alle former for vold mod kvinder, som er omfattet af konventionen, og at de gennemføres på grundlag af en kønsbestemt forståelse af vold mod kvinder, og at virkningen af disse politikker og foranstaltninger evalueres (konventionens artikel 7); og at sikre, at praksis for udstedelse af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning er i overensstemmelse med konventionen (konventionens artikel 52). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (10) For så vidt angår Georgien omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at sikre, at alle relevante politikker og foranstaltninger hviler på en kønsbestemt forståelse af vold, og at virkningerne heraf er genstand for systematisk evaluering (konventionens artikel 7); at sikre, at der findes institutionaliserede strukturer til at sikre koordinering og samarbejde mellem relevante aktører med henblik på at garantere en koordineret indsats fra flere instanser over for alle former for vold, som er omfattet af konventionen (konventionens artikel 18); at sikre adgang til krisecentre (konventionens artikel 23) og forhindre unødvendige procedurer eller unødvendig praksis, der kan føre til fornyet traumatisering af ofre (konventionens artikel 49 og 50). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (11) For så vidt angår Tyskland omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at sikre koordinering og samarbejde mellem alle relevante aktører med hensyn til gennemførelsen af politikker og foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe alle former for vold mod kvinder og vold i hjemmet, og garantere en koordineret indsats fra flere instanser uden nogen form for diskrimination (konventionens artikel 7); og at sikre, at alle relevante aktører indsamlet disaggregerede oplysninger (konventionens artikel 11). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (12) For så vidt angår Island omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at sikre, at det nationale koordinerende organ har et klart mandat til at udføre sine funktioner og tilføres de fornødne midler (konventionens artikel 10); og sikre, at der foretages systematisk og kønssensitiv risikovurdering (konventionens artikel 49, 50 og 51). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (13) For så vidt angår Norge omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at sikre, at nationale politikdokumenter er velkoordinerede og sikrer en holistisk reaktion på alle former for vold mod kvinder og vold i hjemmet (konventionens artikel 7): at sikre indsamlingen af disaggregerede oplysninger (konventionens artikel 11); og at sikre, at alle relevante myndigheder kan træffe afgørelser om øjeblikkelig bortvisning i akutte faresituationer (konventionens artikel 52). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (14) For så vidt angår Rumænien omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger konventionen nødvendigheden af: at sikre koordinering og samarbejde mellem alle relevante aktører med hensyn til gennemførelsen af politikker og foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (konventionens artikel 7); at sikre passende finansielle midler til gennemførelsen af relevante politikker og foranstaltninger samt stabil og holdbar finansiering til kvinderettighedsorganisationer som støtter ofre (konventionens artikel 8); og at sikre indsamlingen af disaggregerede oplysninger (konventionens artikel 11). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (15) For så vidt angår Schweiz omfatter udkastet til konklusioner om implementering af henstillinger nødvendigheden af: at sikre passende finansiering til relevante politikker og foranstaltninger samt holdbar finansiering til organisationer, som yder specialiserede støttetjenester til kvinder, som er ofre for vold (konventionens artikel 8); at fortsætte bestræbelserne på at forbedre indsamlingen af disaggregerede oplysninger (konventionens artikel 11); og at sikre, at ofre og deres børn har adgang til specialiserede krisecentre i hele landet (konventionens artikel 22 og 23). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (16) Komitéen forventes på sit 20. møde den 2. juni 2026 at vælge fem medlemmer af GREVIO. Hvis de bliver valgt, løber deres mandat fra den 1. september 2026 til den 31. august 2030. I henhold til konventionens artikel 66 har GREVIO 15 medlemmer. De vælges af Komitéen blandt kandidater, der er indstillet af parterne, for fire år ad gangen med mulighed for genvalg én gang. GREVIO's medlemmer vælges blandt parternes statsborgere under hensyn til opnåelsen af en ligelig kønsmæssig og geografisk balance og tværfaglig ekspertise inden for bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet.
- (17) Som medlem af Komitéen har Unionen fem stemmer ved det påtænkte valg af de fem medlemmer af GREVIO. Komitéen vælger disse fem medlemmer af GREVIO blandt 15 kandidater, som er blevet indstillet af 13 parter. 11 ud af de 13 indstillende lande er EU-medlemsstater. Som anført i dokument IC-CP(2026)2 har alle de indstillede kandidater omfattende tværfaglig erfaring inden for bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, og Unionens holdning bør derfor være at undlade at stemme ved dette valg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det 20. møde i Komitéen af Kontraherende Parter, der er oprettet i henhold til artikel 67 i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, er:

- 1) ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af følgende:
 - a) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Bosnien-Hercegovina vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)4-prov.
 - b) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Cypern vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)5-prov.
 - c) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Estland vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)6-prov.
 - d) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Georgien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)7-prov.

- e) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Tyskland vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)8-prov.
 - f) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Island vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)9-prov.
 - g) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Norge vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)10-prov.
 - h) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Rumænien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)11-prov.
 - i) Konklusioner om implementering af henstillinger for så vidt angår Schweiz vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2026)12-prov.
- 2) at undlade at stemme ved valget af fem medlemmer af ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet ("GREVIO").

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i ..., den ...

På Rådets vegne

Formand

